

Svet:

Záte res prav nič ne bo.
Svet igralca siromaka
s praznimi rokámi čaka.
Preden pa boš dal slovó,
vzel ti bom še cunjo to.
Po predpisih v službi strogi
veš, da kos bom tej nalogi.

Revež:

Svet varljivi in krivični!
Srečen je samó petični,
slečen revež je ubógi!

(Odide.)

Svet:

Razne, glej, stanove zbrane
vidim stati za odriščem.

Tu je kralj z vsem svojim bliščem,
z njim so deželé prostrane;
tu lepota, z njo izbrane
so slasti, ki um hromijo;
bogatin tu, kmet s kmetijo,
z revežem je skrb nadložna
in modrost je tam pobožna.
Na odrišče vsi hitijo,
da bi vloge odigrali
v Tvoji igri, Mojster moj.
Jaz sem dal jim oder svoj,
oblačil so si izbrali
in okrasja poiskali.
Božji mojster, zdaj ozri
na igranje se ljudi.
Zemlja, daj, odprí odrišče,
kajti ti boš prizorišče,
kjer igranje se vrši. (Dalje.)

Sully Prudhomme | Prošnja

● če vedeli bi, kako je hudo
takemu, ki samotno živi,
ob mojem bi domu krenili ljubó
in mimo prišli.

Če vedeli bi, kaj v duši vzbrsti,
kadar pogleda te čisto oko,
v moje bi okno, ko mimo bi šli,
okrenili glavó.

Če vedeli bi, da z uteho pokrije
otožno srce čuteča desnica,
pred vrata bi sedli mi, kakor počije
na pragu sestríca.

In če se ljubezen vam moja oglási,
če kdaj bi, kako je velika, odkrili,
bliže prišli bi in morda počasi
bi k meni stopili.

Prevedel Rudolf Račič.